

DECIZIA NR. 10524/18.06.2018

privind soluționarea contestației formulate de

d.nulX jud. Iași,

înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț sub nr.AFJ/ X/19.01.2018, iar la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr.ISR_REG/X/29.01.2018

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț, Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice, prin adresa nr.X/23.01.2018, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr.ISR_REG/X/29.01.2018, asupra contestației formulate de **d.nulX** dezvoltator imobiliar cod de înregistrare fiscală RO X, cu domiciliul în localitatea Lunca Cetățuii, com. Ciurea, str. X, nr.X, jud Iași și sediul ales pentru comunicarea actelor "*Cabinet avocat X*", din localitatea Iași, str. X nr.X, jud.Iași.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere nr.X/ 29.11.2017 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice, a Deciziei de instituire a măsurilor asiguratorii nr. X/29.11.2017 și a Raportului de inspecție fiscală nr.X/ 29.11.2017, emise de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț, Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice.

Suma contestată este în valoare de **Slei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

Contestația este semnată de av. X, în calitate de împuternicit al **d.nuluiX** conform Împuternicirii avocațiale seria IS/X/2018, anexată în original la dosarul cauzei.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 45 zile prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data comunicării actului administrativ fiscal atacat, respectiv data de **04.12.2017**, așa cum rezultă din confirmarea de primire anexată în copie la dosarul contestației, și data depunerii contestației, prin poștă, respectiv **18.01.2018**, data poștei, aceasta fiind înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț sub nr.AFJ/256/19.01.2018.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.268,

art.269, art.270 alin.(1) și art. 272 alin.(1) și alin.(2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. D.nul X jud. Iași, prin adresa fără număr, înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț sub nr. AFJ/X/19.01.2018, formulează contestație prin care solicită:

- Revocarea în parte a Deciziei de impunere nr.X/29.11.2017 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice,

- Revocarea în parte a Raportului de inspecție fiscală nr.X/ 29.11.2017, emise de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț, Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice,

- Revocarea în parte a Deciziei de impunere nr.X/29.11.2017 privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice

- Revocarea " măsurilor stabilite de organele de inspecție fiscală", precizând că organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina sa o diferență de taxă pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** și o diferență de impozit pe venit în sumă de S lei, la stabilirea acestui impozit neținând cont de "impozitul de 3% plătit la notariat pentru fiecare vânzare, reprezentând cheltuieli deductibile."

Se precizează că în perioada 01.01.2015-30.10.2015, au realizat venituri în valoare de S lei, cheltuieli în sumă de S lei, rezultând un profit în sumă de S lei, pentru care datorează un impozit pe profit de 16% în sumă de S lei, impozitul "*achitat la notariat este de S lei*" iar "*diferența de plată este de S lei*", iar în anul 2016 a realizat venituri în valoare de S lei, cheltuieli în valoare de S lei, rezultând un profit în sumă de S lei cu un impozitul pe profit de 16% în sumă de S lei din care a achitat la notariat suma de S lei reprezentând impozit de 3% .

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț, Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice, au efectuat inspecția fiscală la **d.nul X jud. Iași**, cod de înregistrare fiscală RO X, dezvoltator imobiliar, având ca obiectiv verificarea taxei pe valoarea adăugată pentru perioada 01.01.2015-30.09.2017 și impozitul pe venit pentru perioada 01.01.2015-31.12.2016, inspecție fiscală ce a fost finalizată prin întocmirea Raportului de inspecție fiscală nr. X/29.11.2017, care a stat la baza emiterii:

- Deciziei de impunere nr.X/29.11.2017 privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în

cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice, pentru suma de S lei reprezentând impozit pe venit, contestată;

- Deciziei de impunere nr.X/ 29.11.2017 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice, pentru suma de **Slei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată, contestată;

-Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii nr. X/29.11.2017, contestată

Prin Decizia de impunere nr.X/29.11.2017 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice, ca urmare a reîncadrării activității desfășurate de **d.nulX jud. Iași**, ca fiind o activitate independentă de dezvoltator imobiliar, s-a stabilit în sarcina acestuia, suma suplimentară de plată de **Slei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

Prin Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii nr. X/29.11.2017, în temeiul art.213 alin.(2) și (4) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au dispus măsuri asigurătorii, întrucât "*au constatat existența pericolului să vă sustrageți de la urmărire sau să vă ascundeți ori să vă risipiți patrimoniul, pereclitând sau îngreunând în mod considerabil colectarea.*"

III. Având în vedere constatările organului fiscal, motivele prezentate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

D.nulX jud. Iași, cod de înregistrare fiscală pentru taxa pe valoarea adăugată X, în perioada 01.01.2015-30.09.2017 a desfășurat activitatea de "*Dezvoltare (promovare) imobiliară*" cod CAEN 4110, activitatea principală fiind construcția și vânzarea de imobile.

3.1 Referitor la contestarea de către d.nulX jud. Iași, a Raportului de inspecție fiscală nr.X din 29.11.2017, se rețin următoarele:

În speță sunt incidente prevederile Legii nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care arată:

„Art. 93 Sfera și actele de stabilire a creanțelor fiscale(...)

(2) Creanțele fiscale se stabilesc astfel:

a) prin declarație de impunere, în condițiile art.95 alin.(4) și art.102 alin.(2);

b) prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”

„Art. 131 Rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările organului de

inspecție fiscală din punctul de vedere faptic și legal și consecințele lor fiscale.

(2) Raportul de inspecție fiscală se întocmește la finalizarea inspecției fiscale și cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele și obligațiile fiscale verificate, precum și în legătură cu alte obligații prevăzute de legislația fiscală și contabilă ce au făcut obiectul verificării.(...)

(4) Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii:

a) deciziei de impunere, pentru diferențe în plus sau în minus de obligații fiscale principale aferente diferențelor de baze de impozitare;

b) deciziei de nemodificare a bazelor de impozitare, dacă nu se constată diferențe ale bazelor de impozitare și respectiv de obligații fiscale principale;

c) deciziei de modificare a bazelor de impozitare dacă se constată diferențe ale bazelor de impozitare, dar fără stabilirea de diferențe de obligații fiscale principale.

(5) Deciziile prevăzute la alin.(4) se emit în termen de cel mult 25 de zile lucrătoare de la data încheierii inspecției fiscale.

(6)Deciziile prevăzute la alin.(4) se comunică contribuabilului/plătitorului în condițiile art.47.”

Din prevederile legale invocate reiese că raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii deciziei de impunere, actul administrativ fiscal susceptibil de a fi contestat, fiind anexă a acesteia.

Se reține că, creanțele fiscale se stabilesc în urma inspecției fiscale numai prin decizie de impunere, care constituie titlu de creanță și este susceptibilă de a fi contestată, la baza acesteia stând constatările din raportul de inspecție fiscală.

Astfel, titlul de creanță și actul administrativ fiscal susceptibil a fi contestat este numai decizia de impunere deoarece numai aceasta creează o situație juridică nouă prin stabilirea obligațiilor fiscale în sarcina contribuabilului.

De altfel, la art.269 alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se prevede expres că obiectul contestației îl pot constitui numai sumele și măsurile stabilite într-un titlu de creanță sau într-un act administrativ fiscal.

Sumele înscrise în raportul de inspecție fiscală reprezintă doar constatări ale organului de inspecție, care nu se pot concretiza în obligații de plată opozabile contribuabilului și susceptibile a fi supuse executării silite în caz de neplată în lipsa unei decizii de impunere, în condițiile în care legiuitorul a prevăzut în mod expres faptul că numai decizia de impunere poate constitui titlu de creanță în materie fiscală.

Totodată, conform Instrucțiunilor privind întocmirea și obiectivele minimale ale Raportului de inspecție fiscală din Anexa nr.2 la Ordinul

Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3772/2015, privind modelul și conținutul Raportului de inspecție fiscală:

“CAP. VI- Discuția finală cu contribuabilul

1. Sinteza punctului de vedere al contribuabilului/plătitorului

Se consemnează, în mod obligatoriu, numărul și data documentului prin care organul de inspecție fiscală comunică contribuabilului/plătitorului proiectul de raport de inspecție fiscală, în format electronic sau pe suport hârtie, precum și data, ora și locul la care va avea loc discuția finală.

Se fac mențiuni referitoare la formularea și comunicarea de către contribuabil/plătitor, în termenul legal/convenit, a punctului de vedere cu privire la constatările organelor de inspecție fiscală sau, după caz, referitoare la notificarea prin care contribuabilul/plătitorul a înștiințat organele de inspecție fiscală asupra faptului că a renunțat la discuția finală.

De asemenea, se prezintă o sinteză a punctului de vedere al contribuabilului/plătitorului cu privire la constatările organului de inspecție fiscală, pentru fiecare impozit, taxă, contribuție pentru care s-au stabilit obligații fiscale suplimentare.

Punctul de vedere al contribuabilului/plătitorului va fi anexat la raportul de inspecție fiscală.

2. Concluzii asupra analizei punctului de vedere al contribuabilului/plătitorului

Se prezintă rezultatul analizei efectuate de echipa de inspecție fiscală față de punctul de vedere al contribuabilului/plătitorului, atât în cazul în care acesta a fost prezentat în cadrul discuției finale, cât și în cazul în care acesta a fost depus ulterior, în termenul legal. Argumentele organelor de inspecție fiscală vor fi prezentate pentru fiecare impozit, taxă sau contribuție pentru care contribuabilul/plătitorul a prezentat punctul său de vedere.”

“CAP. VIII - Anexe

Pentru fiecare impozit, taxă sau contribuție verificată, la raportul de inspecție fiscală se anexează situații, tabele, copii de pe documente, note explicative, necesare fundamentării și susținerii constatărilor, acestea făcând parte integrantă din raportul de inspecție fiscală.

Tabelele sau situațiile se întocmesc ori de câte ori este necesară sintetizarea unui număr mai mare de documente sau operațiuni și în toate cazurile în care se prezintă situații de aceeași natură și se susțin constatările din raportul de inspecție fiscală.

Tabelele și situațiile anexate la raportul de inspecție fiscală vor fi semnate de organele de inspecție fiscală și, pentru luare la cunoștință, de către reprezentantul contribuabilului/plătitorului.

De asemenea, în acest capitol se fac mențiuni cu privire la declarația dată pe propria răspundere de reprezentantul legal al contribuabilului/plătitorului, prin care acesta declară că a pus la dispoziție toate documentele și informațiile solicitate, precum și opinia emisă în scris de organul fiscal competent respectivului contribuabil/plătitor în cadrul activității de asistență și îndrumare a contribuabililor/plătitorilor.

La raportul de inspecție fiscală se anexează orice document întocmit pentru înștiințarea, notificarea, solicitarea de documente, note explicative sau procese-verbale pentru consemnarea unor constatări în timpul inspecției fiscale sau întocmite în cadrul altor acțiuni de inspecție fiscală la alți contribuabili/plătitori, precum și procese-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor, după caz.

La acest capitol se întocmește o situație centralizatoare sub formă de tabel care va cuprinde numărul și conținutul pe scurt ale fiecărei anexe a raportului de inspecție fiscală."

Potrivit prevederilor pct. 5.4. din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

"5. Instrucțiuni pentru aplicarea art.272 din Codul de procedură fiscală – Organul competent

5.4. Raportul de inspecție fiscală/procesul - verbal emis de organele fiscale/vamale, după caz, nu constituie titlu de creanță, acesta stând la baza emiterii actului administrativ fiscal, fapt pentru care nu poate fi contestat decât împreună cu acesta.(...)"

Luând în considerare contestarea de către petent și a Raportului de inspecție fiscală nr. X din 29.11.2017, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, este legal investită cu soluționarea contestației formulată împotriva titlului de creanță, respectiv Deciziei de impunere nr.X/29.11.2017 privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice și Deciziei de impunere nr.X/29.11.2017 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice, la baza emiterii acestora de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț, Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice, stând Raportul de inspecție fiscală nr.X din 29.11.2017.

3.2. Referitor la suma totală de Slei reprezentând taxa pe valoarea adăugată

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, se

poate pronunța pe fond în ceea ce privește suma de Sleii reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată de organele de inspecție fiscală în condițiile în care petentul nu aduce niciun argument de fapt și de drept pentru a combate constatările organelor de inspecție fiscală

În fapt, urmare inspecției fiscale efectuate, organele de inspecție fiscală au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. X/29.11.2017 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.X/29.11.2017 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice, prin care s-a stabilit în sarcina **d.nului X jud. Iași**, suma suplimentar de plată de **Sleii** reprezentând taxa pe valoarea adăugată, ca urmare a reîncadrării activității desfășurate de acesta, ca fiind o activitate independentă de dezvoltator imobiliar.

D.nul X jud. Iași, deși contestă taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată prin Decizia de impunere nr.X/29.11.2017 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X/29.11.2017, nu prezintă argumente de fapt și de drept și nu aduce motivații bazate pe documente justificative în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată, în sumă de **Sleii**.

În drept conform prevederilor art. 269 alin.(1) lit. c) și lit. d) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[....]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază”.

De asemenea, pct. 2.5. și pct. 11.1. lit. b) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precizează că:

„2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației; [...].”

În speță sunt incidente și prevederile art.276 alin.(1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „actor incumbit probatio”, principiul fiind consfințit de art.249 și art.250 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 249. Sarcina probei

Cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege.

Art. 250. Obiectul probei și mijloacele de probă

Dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri, martori, prezumții, mărturisirea uneia dintre părți, făcută din proprie inițiativă sau obținută la interogatoriu, prin expertiză, prin mijloacele materiale de probă, prin cercetarea la fața locului sau prin orice alte mijloace prevăzute de lege”.

precum și de art.73 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 73 Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul/plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatorului.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Se reține că **d.nulX jud. Iași**, contestă taxa pe valoarea adăugată în sumă de **Slei**, stabilită suplimentar de plată prin Decizia de impunere nr.X/29.11.2017 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice,

emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X/29.11.2017, dar nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată.

Prin urmare, având în vedere prevederile art.276 alin.(6) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se specifică: „*Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei*”, organul de soluționare competent nu va mai proceda la analiza pe fond a contestației, drept pentru care, *se va respinge ca nemotivată* contestația formulată de **d.nulX jud. Iași** pentru suma de **Slei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

3.3 Referitor la contestația formulată împotriva Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii nr. X/29.11.2017, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Neamț, Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care cererea de revocare a deciziei privind măsurile asigurătorii nu se află în competența sa materială de soluționare.

În fapt, organele de inspecție fiscală, urmare inspecției fiscale au emis în temeiul art.213 alin.(2) și (4) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii nr. X/29.11.2017, prin care au dispus măsuri asigurătorii pentru suma totală de **S lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de **Slei** și impozit pe venit în sumă de **S lei**, întrucât "*au constatat existența pericolului*" de sustragere de la urmărire sau ascunderea ori risipirea patrimoniului, "*pereclitând sau îngreunând în mod considerabil colectarea.*"

D.nul X jud. Iași, prin adresa fără număr, înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț sub nr. AFJ/X19.01.2018, formulează contestație prin care solicită "*Revocarea măsurilor stabilite de organele de inspecție fiscală*",

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 213 alin.(13) și alin.(14) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

13) Prin derogare de la prevederile art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, împotriva deciziei prin care se dispune instituirea măsurilor asigurătorii,

prevăzute la alin. (4), cel interesat poate face contestație, în termen de 30 de zile de la comunicare, la instanța de contencios administrativ competentă, fără a fi necesară parcurgerea procedurii prealabile.

(14) Împotriva actelor prin care se duc la îndeplinire măsurile asigurătorii cel interesat poate face contestație la executare în conformitate cu prevederile art. 260 și 261.”

În ceea ce privește competența de soluționare a contestațiilor, potrivit prevederilor art. 272 alin. (1), alin. (2) și alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

„(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, a deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin decizie de modificare a bazei de impunere, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către structurile specializate de soluționare a contestațiilor.

(2) Structurile specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii sunt competente pentru soluționarea contestațiilor ce au ca obiect:

- a) creanțe fiscale în cuantum de până la 1 milion lei;**
- b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de până la 1 milion lei;**
- c) deciziile de reverificare, cu excepția celor pentru care competența de soluționare aparține direcției generale prevăzute la alin. (5);**
- d) creanțele fiscale accesorii, indiferent de cuantum, aferente creanțelor fiscale principale stabilite prin decizii de impunere/acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere contestate și pentru care competența de soluționare a contestației revine structurii specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice.**

(5) Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F. este competentă pentru soluționarea contestațiilor care au ca obiect:

- a) creanțe fiscale în cuantum de 1 milion lei sau mai mare;**
- b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de 1 milion lei sau mai mare;**
- c) creanțe fiscale și măsura de diminuare a pierderii fiscale indiferent de cuantum, precum și decizia de reverificare, în cazul contestațiilor formulate de contribuabili împotriva actelor emise de organele fiscale din aparatul central al A.N.A.F.;**

d) creanțele fiscale accesorii, indiferent de quantum, aferente creanțelor fiscale principale stabilite prin decizii de impunere/acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere contestate și pentru care competența de soluționare a contestației revine Direcției generale de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F.”.

Potrivit acestor prevederi legale, se reține că Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, are competență de soluționare numai a contestațiilor formulate împotriva deciziilor de impunere, actelor administrative asimilate deciziei de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, creanțelor fiscale în sumă de până la 1 milion, respectiv a măsurii de diminuare a pierderii fiscale în quantum de până la 1 milion de lei.

Se reține că organele de inspecție fiscală, urmare inspecției fiscale au emis în temeiul art.213 alin.(2) și (4) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Decizia de instituire a măsurilor asiguratorii nr. X/29.11.2017, prin care au dispus măsuri asiguratorii pentru suma totală de **S lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** și impozit pe venit în sumă de **S lei**, întrucât "*au constatat existența pericolului*" de sustragere de la urmărire sau ascunderea ori risipirea patrimoniului, "*pereclitând sau îngreunând în mod considerabil colectarea.*"

Se reține că la pagina 3 din Decizia de instituire a măsurilor asiguratorii nr. X/29.11.2017 emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Neamț, este precizat: "*În temeiul art.213 alin.(13) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, împotriva prezentei decizii cel interesat poate face contestație la instanța de contencios administrativ competentă.*"

Prin adresa nr. ISR_DGR X/20.03.2018, organul de soluționare competent din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, Serviciul Soluționare Contestații, a solicitat dnei av. X în calitate de reprezentant al **d.nului X jud. Iași** ca, "*în termen de 5 (cinci) zile de la primirea prezentei, să precizați quantumul sumei contestate, individualizată pe categorii de creanțe fiscale, în conformitate cu art.269 alin.(2) și alin.(3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:*

ART. 269 Forma și conținutul contestației

[...]

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.

(3) În contestațiile care au ca obiect sume se specifică quantumul sumei totale contestate, individualizată pe categorii de creanțe fiscale, precum și accesorii ale acestora. [...].

Până la data prezentei decizii nu a fost înregistrat la registratura Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, niciun răspuns referitor la adresa nr. ISR_DGR X/20.03.2018, cu toate că adresa a fost primită de dna X, în data 22.03.2018, conform confirmării de primire anexată în original la dosarul cauzei.

Prin e-mailul din data de 07.06.2018, organul de soluționare competent a solicitat organelor de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Neamț, Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice, să transmită Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală emisă pentru **d.nulX jud. Iași**.

Prin e-mailul din data de 07.06.2018 ora 11:14 organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Neamț, Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice, comunică faptul că : "*Pentru PF X nu s-a întocmit «Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală»*" .

Motivat de faptul că organele de inspecție fiscală nu au emis "*Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală*", organul de soluționare competent consideră că, petentul prin solicitarea revocării "*măsurilor stabilite de organele de inspecție fiscală*" de fapt solicită revocarea Deciziei de instituire a măsurilor asiguratorii nr. X/29.11.2017, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Neamț în timpul inspecției fiscale efectuate la **d.nul X jud. Iași**.

Prin urmare, din coroborarea textelor de lege citate se reține că solicitarea formulată de d.nulX jud. Iași, de anulare pe cale administrativă a Deciziei de instituire a măsurilor asiguratorii nr.X/29.11.2017 emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Neamț, Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice, este de competența instanțelor de contencios administrativ, motiv pentru care Serviciul Soluționare Contestații 1 din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare și în baza Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași,

DECIDE:

Art.1. Respingerea ca nemotivată a contestației formulate de **d.nul X jud. Iași** împotriva Deciziei de impunere nr.X/ 29.11.2017 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X/29.11.2017 de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț, Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice, pentru suma de **Slei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

Art.2. Constatarea necompetenței materiale a Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, Serviciul Soluționare Contestații 1, privind soluționarea contestației formulată de **d.nul X jud. Iași**, împotriva Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii nr. X/ 29.11.2017, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul **Administrației Județene a Finanțelor Publice Neamț, Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice**, competența aparținând instanței de contencios administrativ.

Art.3 Serviciul Soluționare Contestații 1 va comunica prezenta decizie contestatorului și Administrației Județene a Finanțelor Publice Neamț, Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art.273 alin.(2) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatara poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.

DIRECTOR GENERAL